

Allmänt och säreget

Påven, kungen och hövdingen var tre auktoriteter som förr i tiden stod för en slags sanning och ordning, fast på delvis olika områden vilka omfattade hela den då kända världen. Reformationen gjorde rent hus med påven och Rom på 1500-talet för nu ville kungen med alla medel hävda sin makt också över kyrkan. Det var först år 2000 som vi kan sägas ha fått en kyrka som står på egna ben, om än inte helt. Staten (*Skatteverket*) är behjälplig med att inkassera kyrkoavgiften, liksom det finns ett åtagande att tills vidare svara för begravningsverksamheten.

Bilden har förändrats av historiens utveckling, från den kollektiva och starkt hierarkiska ordningen till ett allt större utrymme för särintressen på livets alla områden. Mycket som tidigare var gemensamma angelägenheter är idag fragment på den stora mångfaldstavlan.

För att ta ett enda exempel med populärmusiken på 1940-50-talen som framfördes av den tidens kändisar t.ex. Ulla Billqvist, Bertil Boo, Snoddas och Alice Babs. Dessa kände alla till och var väl i stort sett den inhemska musikaliska brygd som fanns att tillgå.

Idag vill väldigt många ge uttryck för sin egen stil och smak, fjärran från den tidigare så enhetliga tillvaron. Vår biskop Thomas Söderberg har fyra ungdomsrådgivare för att hålla sig informerad om vad som intresserar dem och biskopen i Skara, Åke Bonnier försöker på sitt håll komma underfund med hur ungdomskulturen ser ut idag, när han kallade till sig ett antal ungdomar till biskopsgården, "*Jag fick en musiklista som jag ska lyssna på*", säger Åke, enligt Kyrkans tidning. Han betonar att barn och ungdomar inte ska ses bara som kyrkans framtid utan som dess nutid!

Ett annat fenomen som allt emellanåt hamnar i fokus är kränkning. Detta ska självklart inte förekomma någonstans. Den stora kontinenten i väster tycks mig ha varit en föregångare när det gäller att få ut en summa pengar på något som kan uppfattas som just en kränkning. En tid hördes det mycket om skenande bilar där såväl en svensk som tysk biltillverkare blev måltavla och om en stor hamburgerkedja som fick sota för att kaffet på stället var för varmt! Motdraget var att kräva en summa pengar för detta.

Nu läser jag om en man som sökte en kommunal praktikplats här i Sverige. Sagt och gjort, han beger sig till den tilltänkta arbetsgivaren och möter där en kvinnlig chef. Nu börjar strulet; mannen vägrar då att ta denna kvinna i hand (*alltså att hälsa*) med hänvisning till sin religiösa övertygelse! Följden blir att mannen nekas praktikplats. Och nu blir det riktigt snurrigt hos kommunledningen som får iskalla fötter. Inte nog med att den kvinnliga chefen först får sig en riktig skrapa (*d.v.s. en skriftlig varning*) för att ha brutit mot kommunens mångfaldsplan. Nu är goda råd dyra! Kommunen vill undvika att dra på sig en anmälan om diskriminering och betalar därför diskret och skyndsamt ut ett skadestånd (*läs: kränkningersättning*) till den unge mannen med den icke föraktliga summan av 30 000 kr!

Förresten, vem var det som blev kränkt . . . ?

*Jan Marbenius
präst i Söderbärke församling*